Aksamsefası

Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 500 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 37
11 Ocak 1990

UTANMAZ ADAM

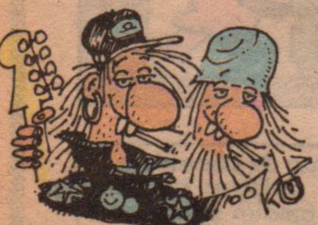

YAVUZ TARAN'DAN HEAVY METAL YÜKSEK OKULU

VAH VAHAP VAH

TEKİN ARAL'dan Ah şu arkadaşlarım

HAFİYESİ MAHMUT

İBRAHİM SARI

NURİ KURTCEBE

İLBAN ERTEM

SERHAT GÜRPINAR

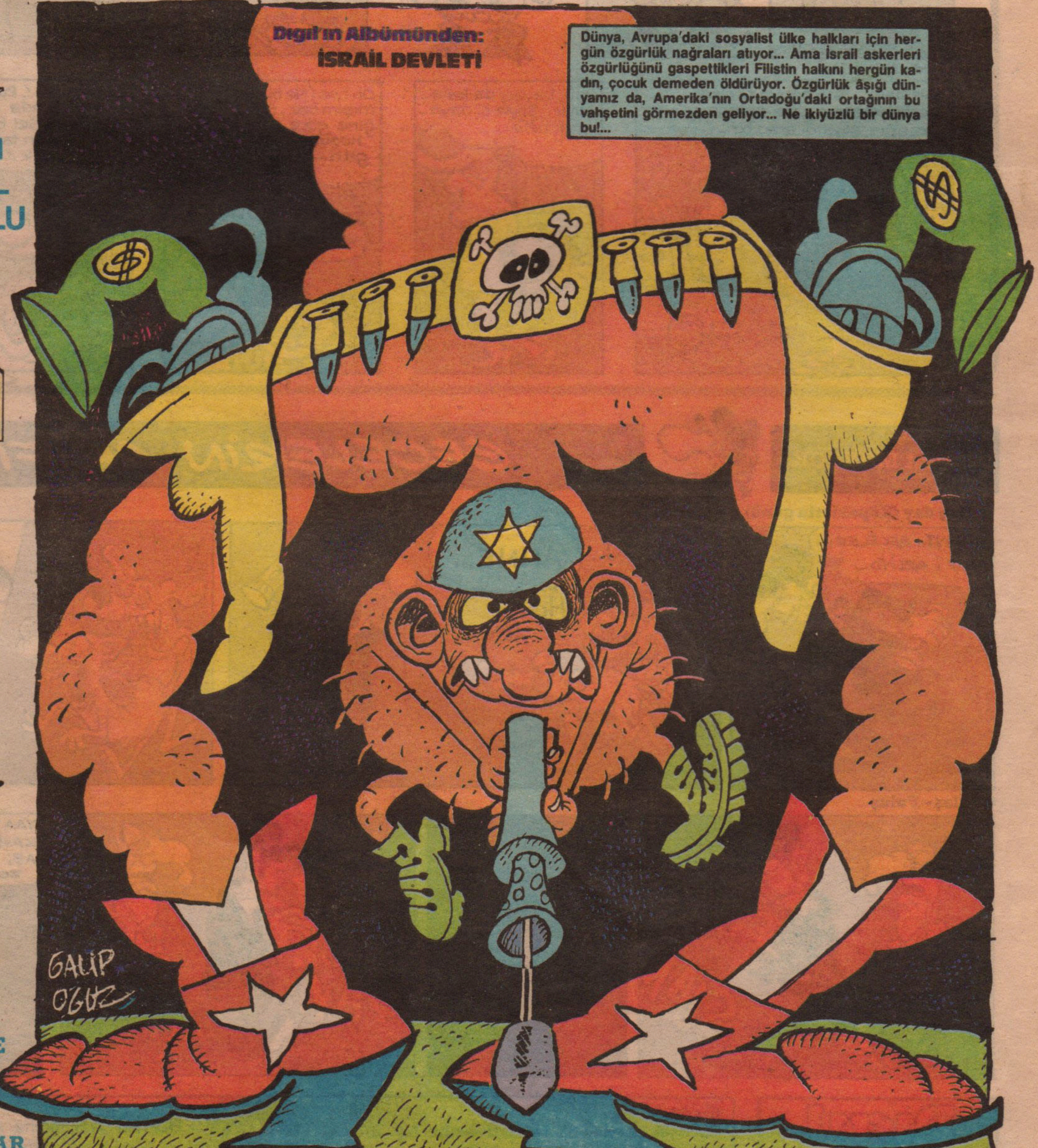

SÜLEYMAN ARGUN • BÜLENT MORGÖK • BİROL BAYRAM • ZAFER TEMOÇİN ve SONER GÜNDAY

Mikro MAGANDA

Serhat Gürpınar

Bülent MORGÖK

GECELERİN ARİFİ

● **Dog day (Köpeklerin günü)**

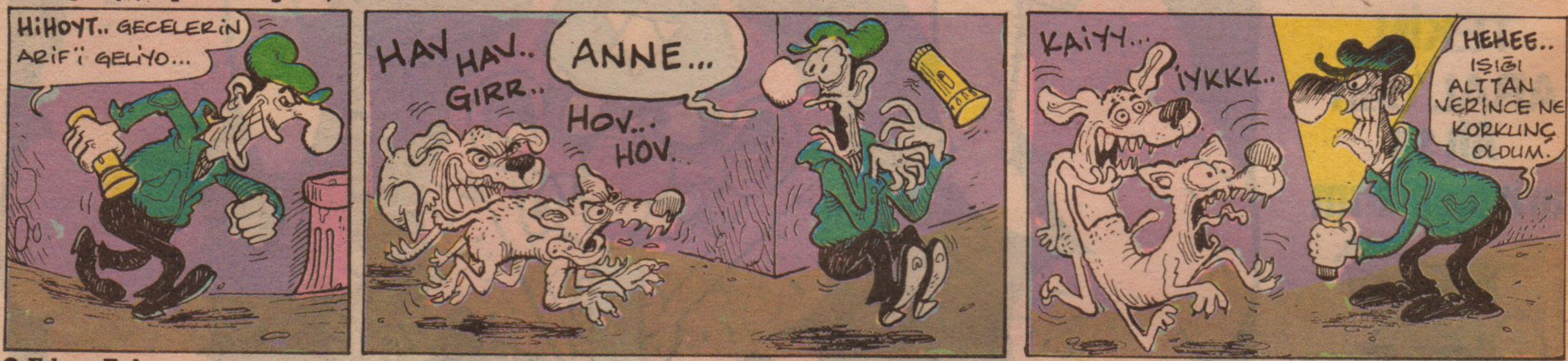

● **Fılaş – Fuluş**

Dıgıl
YIL: 1 SAYI: 37
11 OCAK 1990 Perşembe

Basıldığı yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Yönetim Yeri: Beyazkaranfil Sok. No: 47 3. Levent – İSTANBUL

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI : 3 AYLIK 6.500 TL. 6 AYLIK: 13.000 TL. 12 AYLIK: 26.000 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

Akşamsefası

Ah şu arkadaşlarım

3. sayfadan devam

– Bende başağrısını hemen kesecek çok iyi bir ilaç var. Size ondan vereyim.

Ve tepede duran bavulunu indirdi, açtı. Gözlerime inanamadım. İçinde eşyaları olduğunu sandığım bavul yalnızca ilaç doluydu. Başka eşyası yoktu. Daha önce mimar olduğunu söylemese, ilaç propagandisti filan zannedecektim.

– İnsanın tedbirli olması iyi olur dedi. **Ne olur ne olmaz diye yanımda bulunduruyorum daima.**

Sonra bana, belki yirmi çeşit başağrısı ilacı arasından seçtiği bir kutudan çıkardığı ilacı verdi. Bavulunu kapattı. Biraz konuştuk. Ben biraz uyumanın iyi olacağını söyleyip yattım. O yattı mı, yatmadı mı?... Bilmiyorum. Sabah erkenden kalktığımda gene üzerinde elbisesi ile oturuyordu. Ankara'ya vardığımızda birbirimize adreslerimizi, telefon numaralarımızı filan verip görüşmek üzere sözleştik ve ayrıldık.

Artık Hilmi ile sık sık telefonlaşıyor, arada bir de görüşüyorduk. Cağaloğlu'na sık sık yolu düşüyor, daha sonra o bana uğruyordu. Her seferinde de sağlığının pek iyi olmadığını anlatıyor, benim de kendime iyi bakmamı sık sık doktora görünmemi salık veriyordu.

Bir akşam ailece kalktık Hilmi'lere gittik. Evlerine ilk kez gidiyorduk. Şu kolera salgını olduğu günlerdi. Hatırlarsınız, Anadolu'nun birçok köyünde insanlar ölmüş, büyük şehirlerde bile kolera vakaları görülmüştü. Kapıda bizi Hilmi'nin karısı karşıladı. İçeri girdik, baktık Hilmi, elinde içinde su olan plastik bir leğen.

– Hoşgeldiniz, ama içeri geçmeden önce ellerinizi şu ilaçlı suya sokun, dedi. **Kusura bakmayın tedbir tedbirdir. Hem sizin için, hem bizim için. İnsan olmadık yerden mikrobu kapıverir. Allah korusun.**

Daha sonra ellerimize giymemiz için tam bize hani şu plastik bulaşık eldivenlerinden dağıtacaktı ki, karısı engel oldu. Kendi elinde o eldivenden vardı zaten.

Oturduk sohbete başladık. Giderken pasta götürmüştük. Az sonra karısı çayla birlikte getirip ikram etti. Hilmi pastaya elini sürmedi. Bizim de yememize engel olmaya çalıştı, ama karısı Hilmi'ye biraz çıkışır gibi oldu. Bunun üzerine vazgeçti.

Ordan burdan konuşurken söz çocuklardan açıldı. Benim büyük kızım Ayşe o zaman henüz iki yaşındaydı. Hilmi'nin ise dört beş yaşlarında bir oğlu vardı. Çocukların doğumu filan konuşulurken...

Hilmi nin karısı:

– Siz benim doğumumda Hilmi'yi görecektiniz, dedi. Anlatmaya başladı.

Sancıları tuttuğu gece bir ambulans çağırmışlar. Hilmi ile birlikte daha önce doktorla kararlaştırdıkları doğum kliniğine gitmişler. Karısı sancılara dayanamıyor, avaz avaz bağırıyormuş. Tam kliniğe gelmişler, birden Hilmi de belini tutup bağırmaya başlamış. Doktorlar ne olduğunu anlamamışlar. Karısı ile beraber Hilmi'yi de yukarı çıkarmışlar. Bir yatağa karısını yatırmışlar, karşısındaki yatağa da Hilmi'yi. Karısı bir yandan bağırıyor, belini tutup Hilmi bir yandan bağırıyormuş. Bakmışlar olacak gibi değil, karısını bırakıp Hilmi ile uğraşmaya başlamışlar. Öylesine bağırıyormuş ki diğer hamile kadınlar odalarından fırlayıp, Hilmi ve karısının yattığı odaya koşuşturmuşlar. Manzarayı görünce de şaşkınlıklarından dona kalmışlar. Doktorlar bir iğne karısına yapıyorlarmış, bir iğne de Hilmi'ye. Daha sonra sabaha karşı karısı doğum yapmış, Hilmi'nin sancıları da kesilmiş.

Ondan sonra daha da sık görüşmeye başladık Hilmi ile. Ailece de iyice dost olduk. Bu dostluğumuz yıllardır sürüyor. Son günlerde pek görüşemiyorduk. Geçen gün karısına rastladım. Hilmi'yi sordum:

– Sorma, dedi. **Aslında iyi, ama şu AIDS lafları ortalıkta dolaşmaya başladığından beri evden dışarı adım atmıyor!...**

Tekin Aral

Akşamsefası

Tekin Aral'dan

Ah şu arkadaşlarım!

Hastalık hastası Hilmi

SAĞLIK konusunda, çevremdeki eş dost ve de yakınlarım, benim fazla **"Pimpirikli"** olduğumu söylerler. Üzerinize afiyet ben de gerçekten biraz hastalık hastasıyımdır. Dışardan boşverir görünürüm. Ama aslında herhangi bir yerimde şöyle hafiften bir ağrı olsa, hemen aklıma en olmayacak hastalıklar gelir.

Oysa eskiden kesinlikle böyle değildim. Ne olduysa Hilmi ile tanıştıktan sonra oldu. Önceleri Hilmi ile alay eder, o kendine hastalıklar kondurdukça onunla tatlı tatlı matrak geçerdim. Ama Hilmi ile arkadaşlığı ilerletip daha sık görüşmeye başlayınca bu illet bana da bulaştı. Ben de oramı buramı dinler, rüzgârdan nem kapar oldum. Sonra baktım olacak gibi değil... Hilmi ile daha az görüşmeye başladım ve iyice kafayı üşütmekten kurtuldum.

Hilmi'yi yıllar önce trende tanımıştım. Yataklı vagon ile bir iş için Ankara'ya gidecektim. Biletimi birkaç gün önceden aldırmıştım. Trene binmiş, trenin kalkmasını beklerken kompartımana bir memur geldi. Yanında da bu Hilmi. Ankara'ya gidecekmiş. Rahatsız olduğundan, yataklı ile gitmesi gerekiyormuş ama yer bulamamış. Kompartımanda tek başıma olduğumdan, memur Hilmi'nin benim kompartımanda gidip gidemeyeceğini sordu. Ben de baktım, temiz pak bir arkadaş. Üstelik rahatsızmış da... Kabul ettim. Memur ayaküstü Hilmi'nin biletini kesti. Hilmi de bana teşekkür edip elinde bavuluyla içeri girdi. Karşıma oturdu.

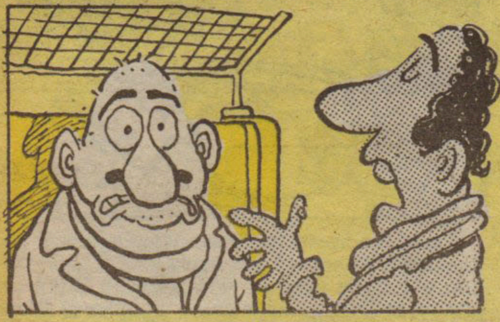

Önceleri pek konuşmuyorduk. Ben elimdeki gazeteyi okuyor, arada bir yan gözle Hilmi'yi süzüyordum. O ise oturduğu yerde kayarak kompartımanın ta öbür köşesine büzülmüş, nedenini anlayamadığım kuşkulu gözlerle bana bakıyordu.

Bu arada tren kalktı. Epeyce de yol aldı. İşte Hilmi ilk kez o zaman konuştu benimle...

– **Şey rahatsızlığınız filan yok inşallah...**

– **Yooo**, dedim. **Hiçbir şeyim yok, turp gibiyim.**

Bu arada yerinden biraz doğrulmuş bana daha bir dikkatle bakıyor, yüzümde sanki görmek istediği bir şeyi arıyordu.

– **Bana renginiz biraz şey gibi geldi de...**

– **Ne gibi geldi?...**

– **Şöyle biraz ışığa doğru gelir misiniz, ışığa doğru?...**

Oturduğum yerde biraz ona doğru eğildim. Bu arada da başımı ışığa çevirdim elimde olmayarak.

– **Karaciğerinizden bir şikâyetiniz var mı? Şöyle bulantı, arada bir kusma gibi şeyler oluyor mu?...**

– **Hayır** dedim. **Şimdi nereden çıkarıyorsunuz ki bunları?...**

– **Gözlerinizin içi biraz sarı da... Hani Allah korusun, sarılık filan olmayasınız diye korktum.**

Biraz şaşırmış, durduk oturduk yerde bana bu sarılık yakıştırmasını nereden çıkardığını anlayamamıştım. Sonra bana hastalıkları, insanların kendilerine bakmalarının önemini anlatmaya başladı uzun uzun. Arada bir aklıma gelmiş gibi yüzüme tekrar dikkatli dikkatli bakıyor, sonra sanki benden kaçmak ister gibi kompartımanın köşesine daha fazla büzülüyordu. Daha sonra geç vakte kadar başka şeylerden, işlerimizden falan konuştuk. Bu arada biraz başım ağrıyordu. İlaç alıp içmek için çantamı açtım. Hemen atıldı Hilmi...

Devamı 4. sayfada

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

Akşamsefası

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

İBRAHİM SARI

Aksamsefası

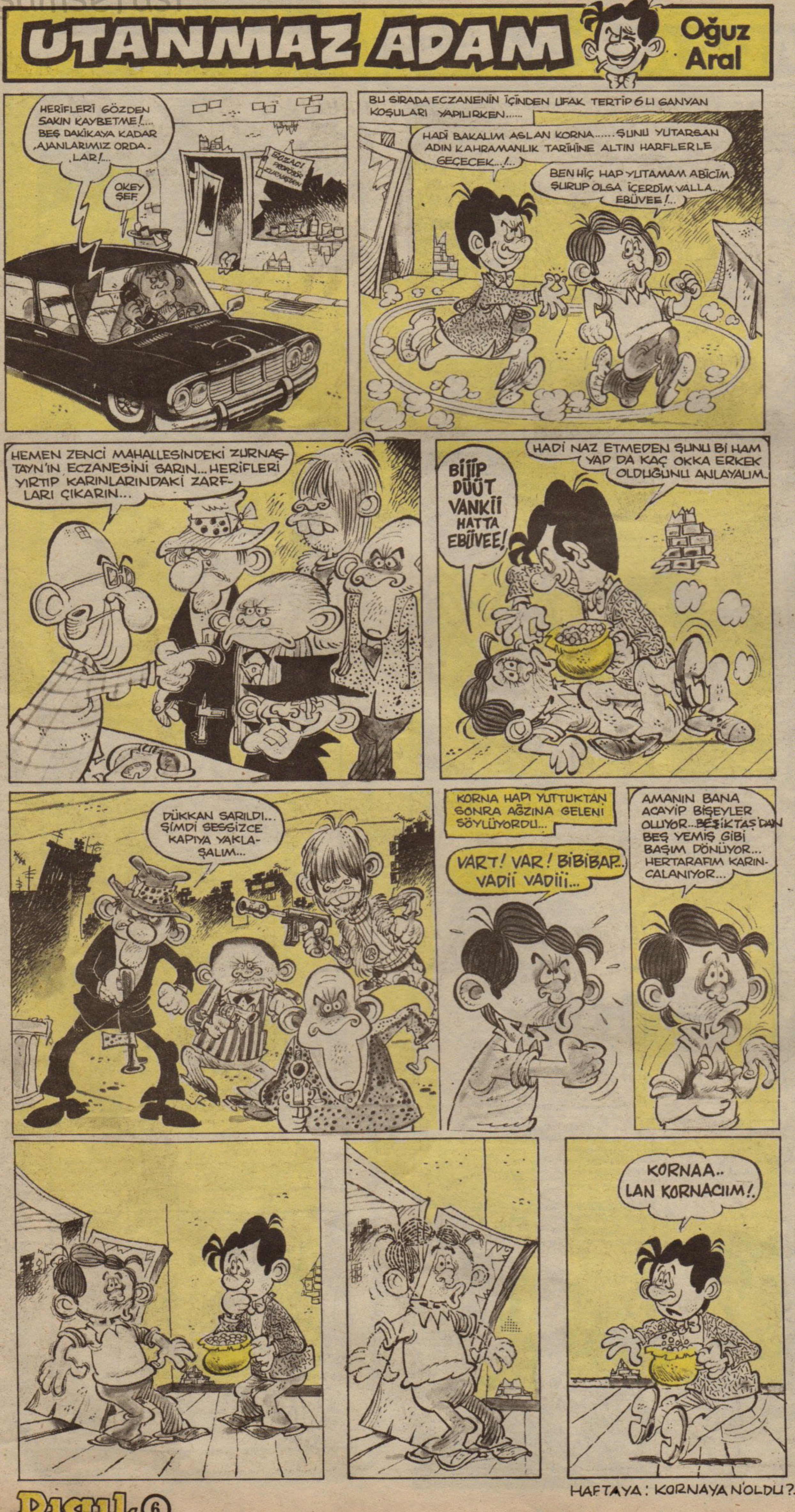

AKILSAL ÖĞRETİLER SERİSİ: SITKI SEDAT ABİNİZ ANLATIYOR. BU HAFTAKİ KONUMUZ MODA. AYRICA MODA KİME DENİR SORUSUNA GÖRSEL BİR BAKIŞ, İŞİTSEL BİR TINLATI...

Moda ve sağduyu

Ey moda canım moda
Pantul, ayakkabı, kazak...
Müzik, sinema vesaire,
Her yerde sen varsın
Kâh seninle ağlarız
Kâh seninle güleriz
(Kah kah kih hiihiihi)
Bazan da sana uymayana güleriz
(Aaaa.. Adamın pantuluna bak, eski model... Gibi)
Diyerek...
Sana uyana hayranlıkla bakarız...
(Elbisesi pek yakışmış... Gibi)
Diyerek...
Bazı insan vardır ne
giyse yakışır...
O zaman üzülürüz...
Çamur atamadığımız
İçin üzülürüz, büzülürüz.

Son.

SITKI SEDAT
Altın İyne Dikimevi 1989/

SONER GÜNDAY

GELİN

Suat GÖNÜLAY

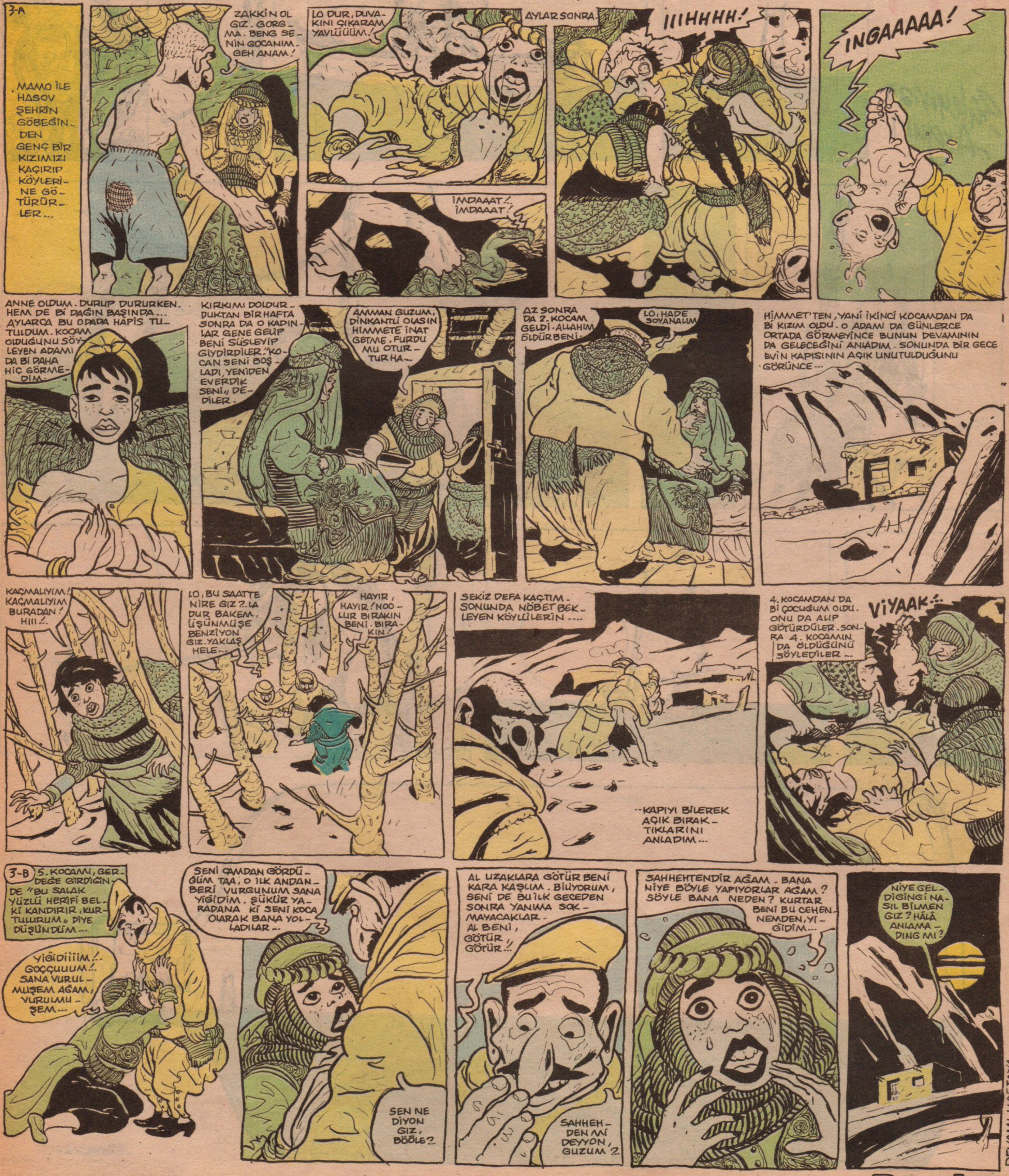

Aksamsefasi

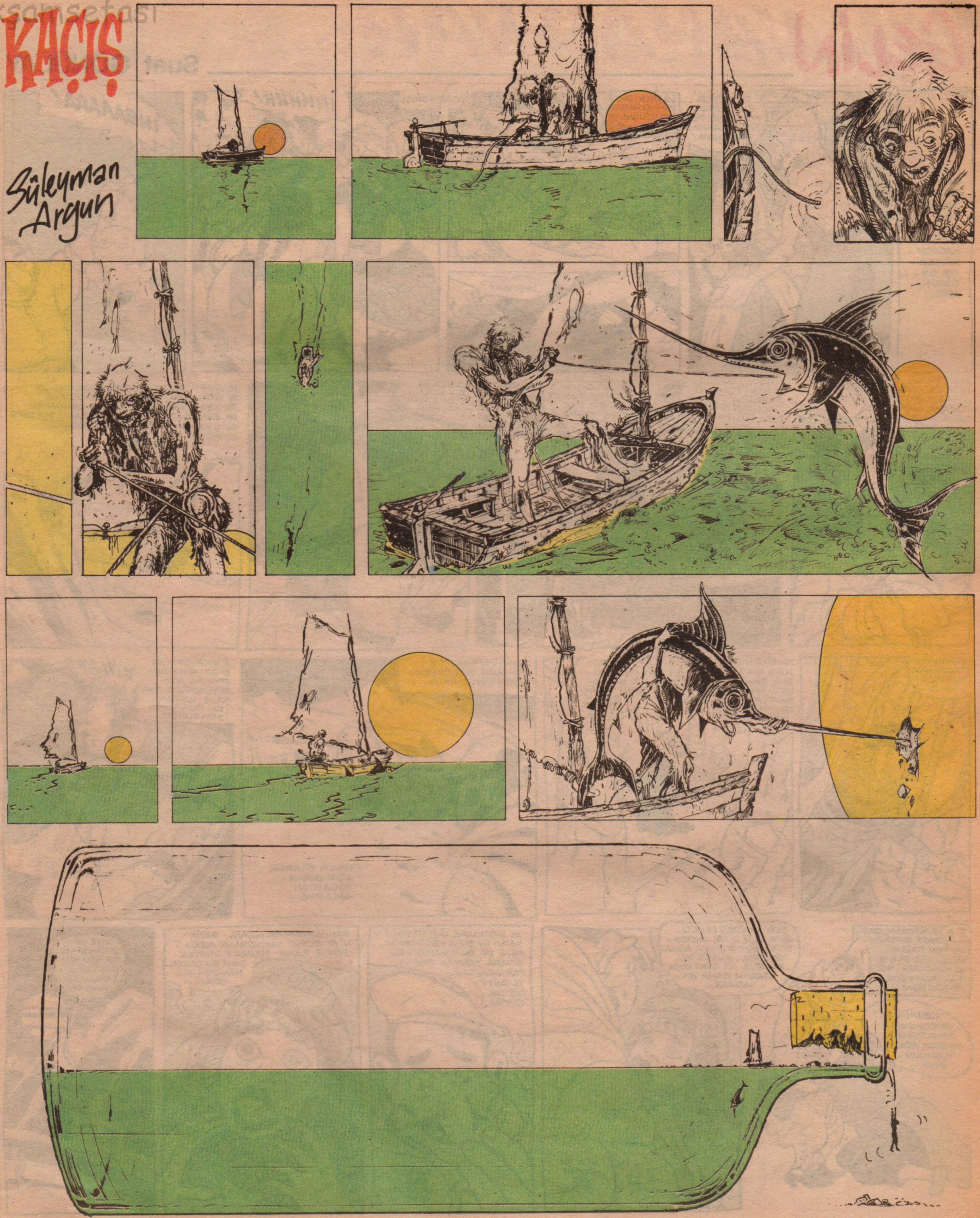

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ - GALİP - ŞEVKET

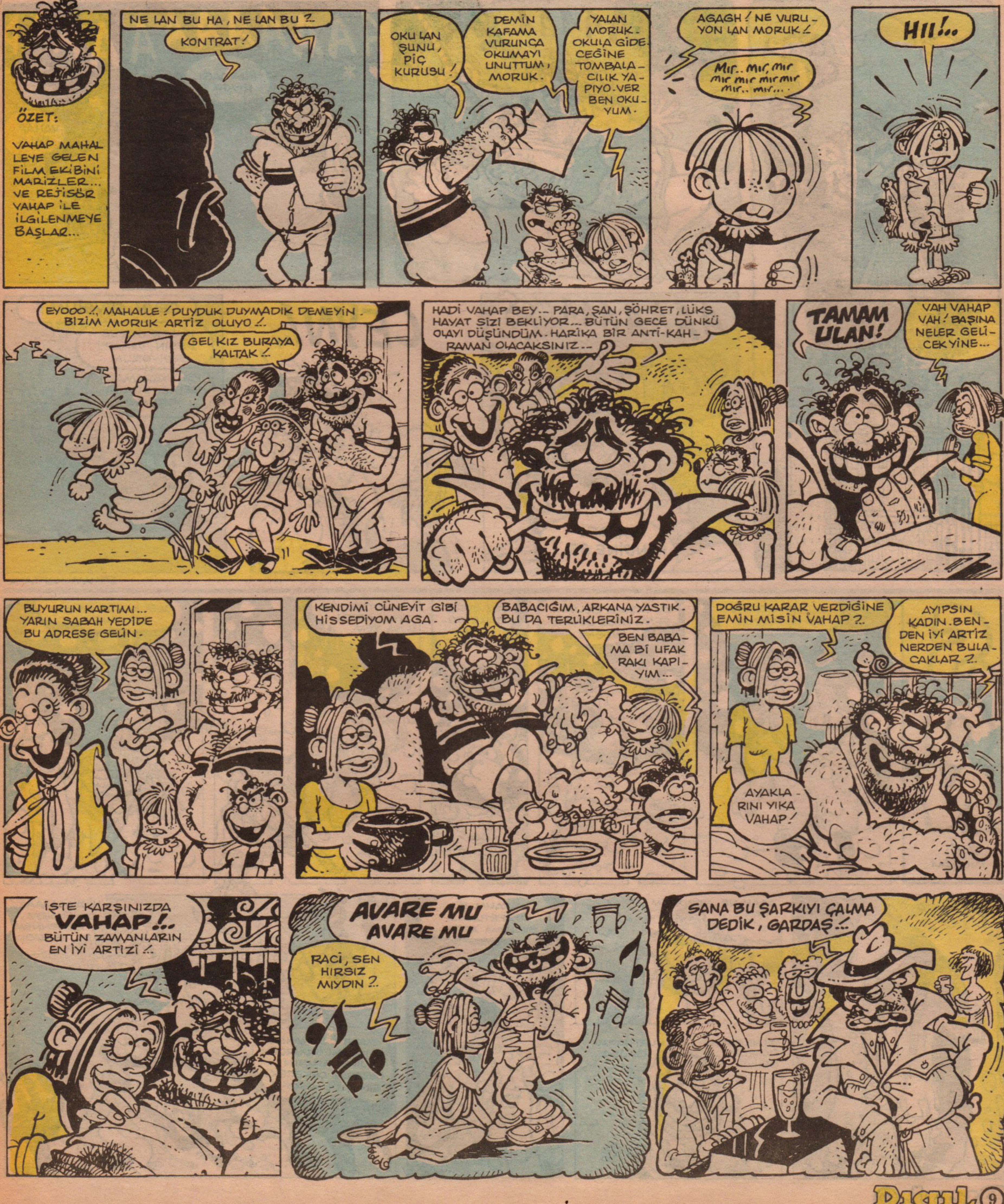

Akşamsefası

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ - GALİP - ŞEVKET

DEVAMI HAFTAYA

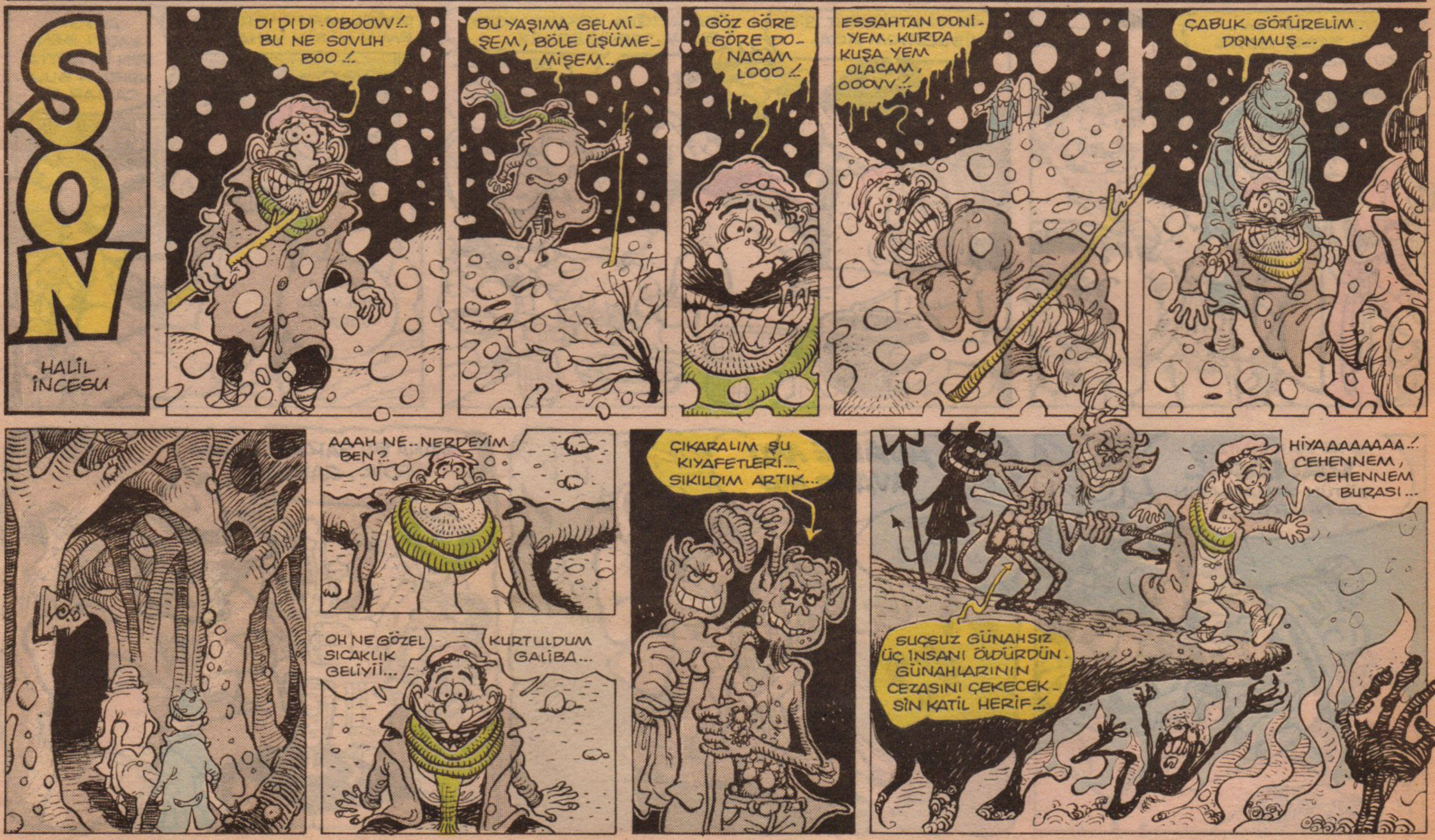

Aksamsefası

HAFİYESİ MAHMUT

OĞUZ ARAL
İLBAN ERTEM

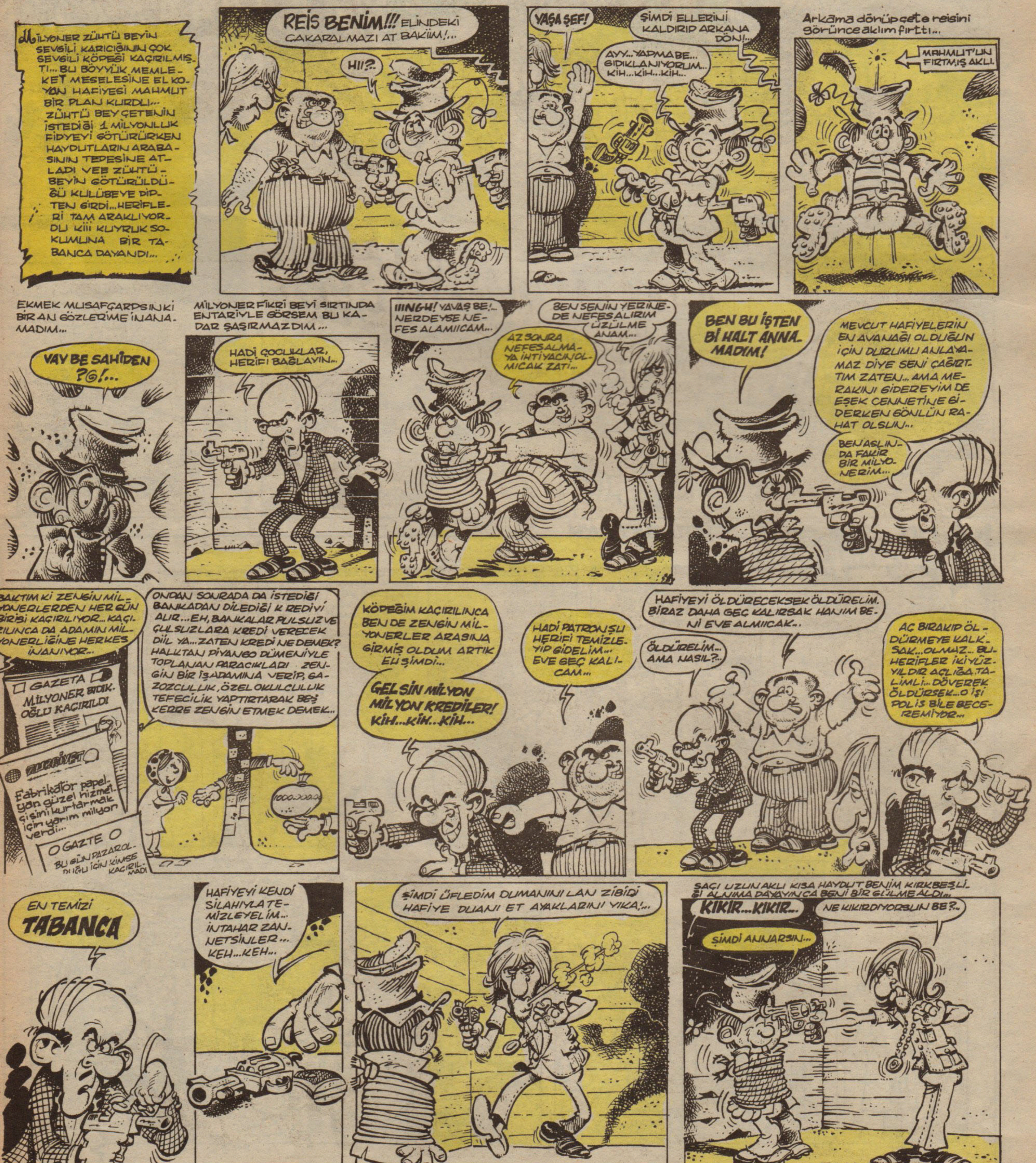

Aksamsefası

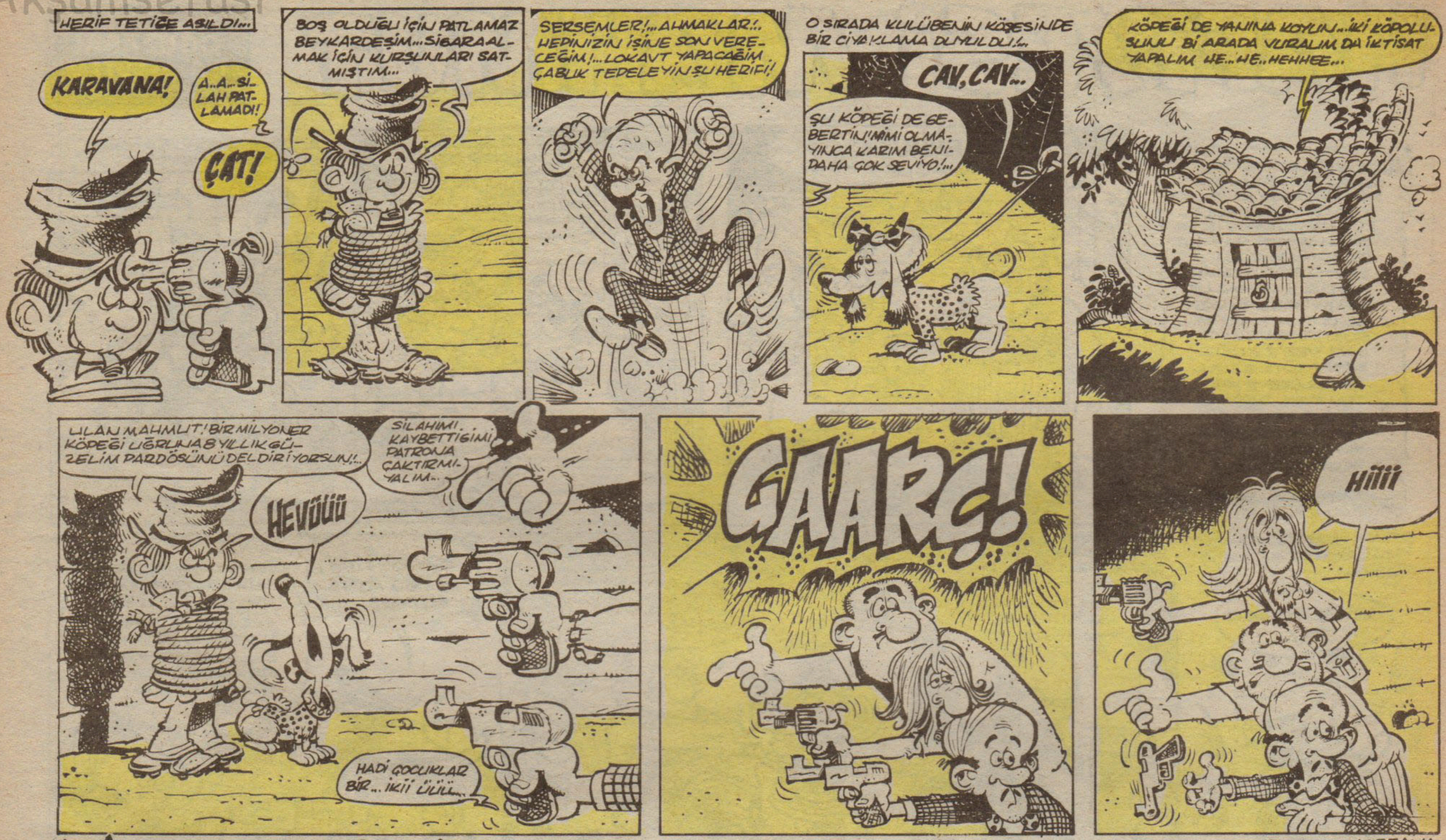

-DEVAMI HAFTAYA-

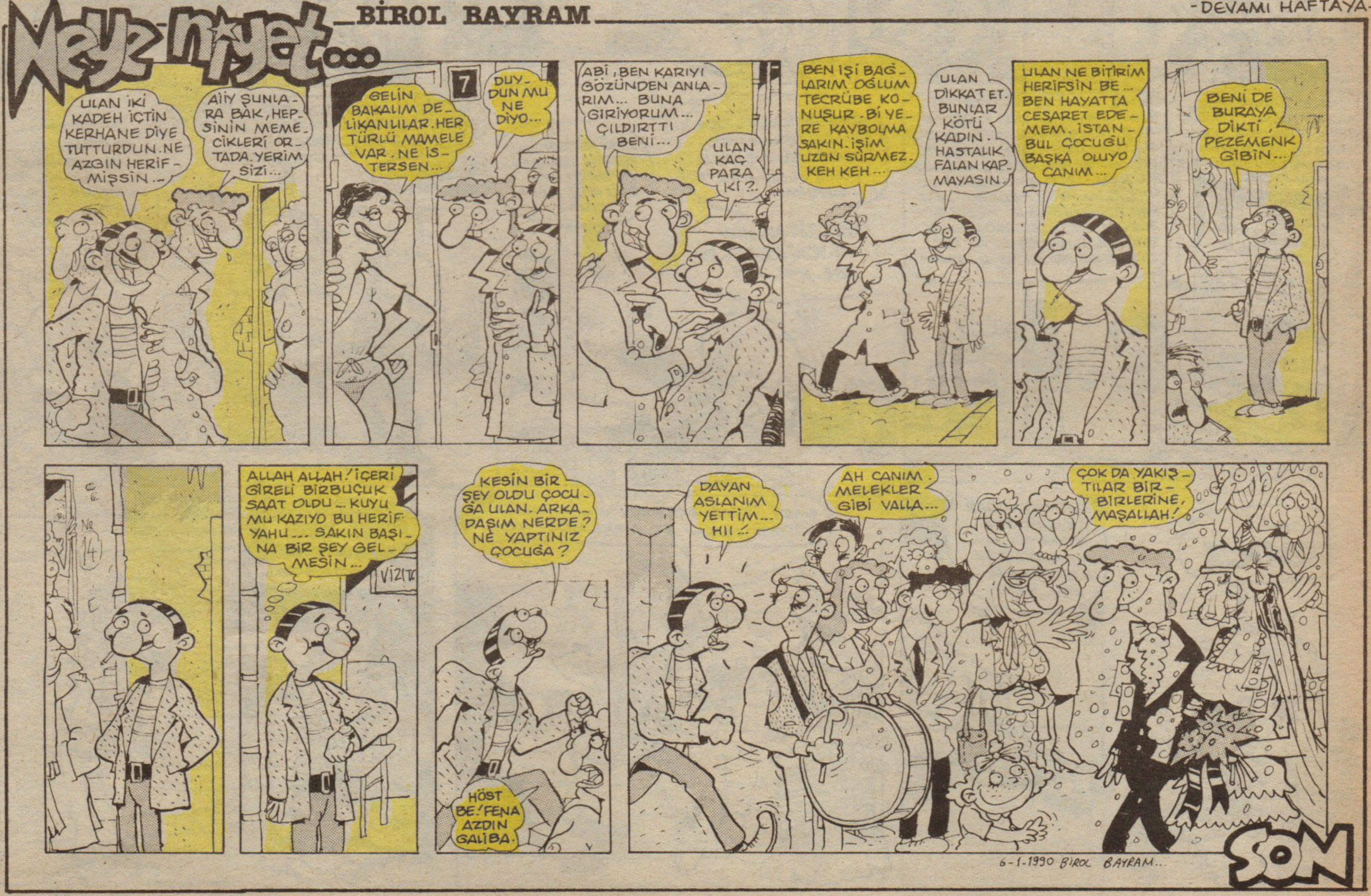

Akşamsefası

YAVUZ TARAN

HEAVY METAL YÜKSEK OKULU

HASO METALCİ GEÇEN HAFTA

- Okullar bastırmaya başladığından fazla triplere giremedi. Radyo bile dinliyemiyo... Ona telefon edin, moral verin, fıkra mıkra anlatın.
- Kartopuna at nalı koyarken yuhalandı ve vazgeçti.
- Doktora gidip doktorun moralini bozdu. Doktor da doktora gitmeye karar verdi.
- Maça gitti. (Kupaya gitse kare yapabilirdi halbuki).

(Kız metalciler siz de hasolara dahilsiniz. Bu yazılara alının, ezilip büzülmeyin.)

MİNİ RÖPORTAJ

Sayın Frank Zappa konuğumuz.

Dıgıl: Aabi niye sık eleman değiştiriyorsunuz?

Zappa: İki konserde deforme olan gençler yüzünden.

Dıgıl: Miles Davis'le çalışsaydınız ne yapardınız?

Zappa: Ağzını bağlar, köşede tek ayak üstünde bekletirdim.

Dıgıl: Türkiye'ye niye geldiniz?

Zappa: Amerika'da voltaj düşüklüğü var. Ondan.

Dıgıl: Sağolun.

Zappa: Bu muydu lan röportaj dediğin, yamuk.

BİLMECE

Soru: Metalcinin favori filmi.

Cevap: Teneke trampet

METALCİYE ÖĞÜT

- Yiyeceklerinizi eğelemeden yemeyin.
- Kız arkadaşını öperken gözlerini kapama.
- Evden çıkarken hangi ayağını istersen at, ama arayınca bulucak gibi bi yere...
- Tahtadan nefret etmeye devam et (Tahtalı köyün adresini merak etme).
- Pencereden sarkma.
- Kolu ele, ayağı patene çevir...

● Aranan metalci

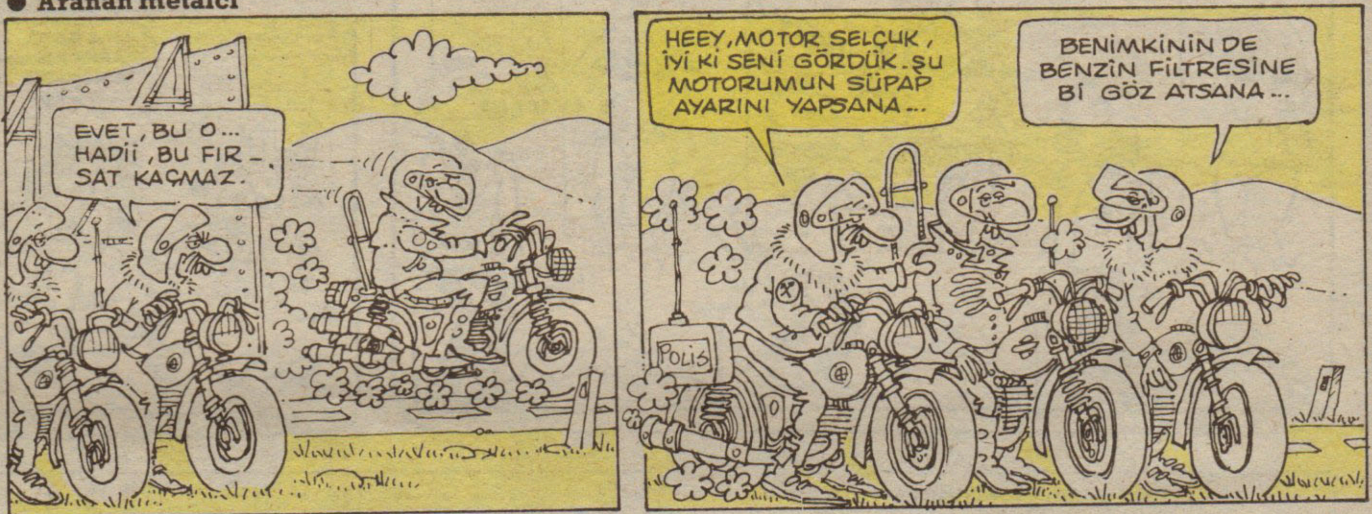

● Tekaüt teyze kol geziyor

● Nerden buldun?

● Rus ruletinin metalcesi

ÇİÇEĞİ BURNUNDALAR VE TAZE USTALAR

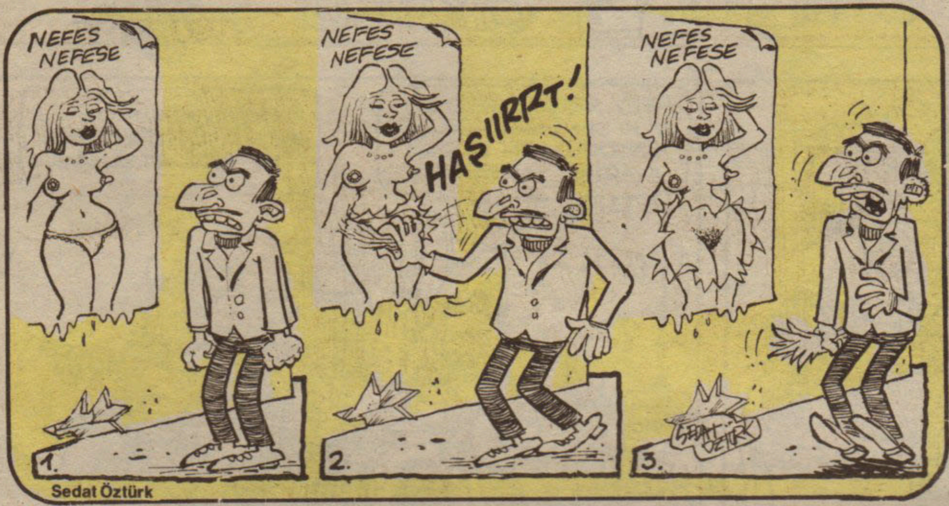

Sedat Öztürk

Erdoğan Dağlar

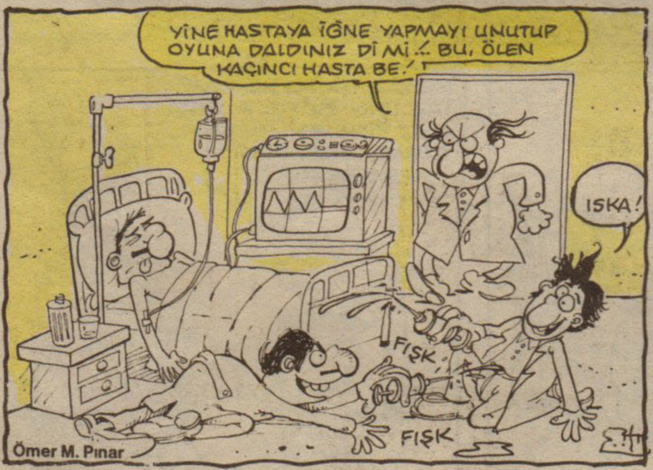

Ömer M. Pınar

Erhan Nuhoğlu

Birol Çün

Ustalara Devam

QUİNO

Bu haftaki konuğumuz aşağıda karikatürlerinden örnekler verdiğimiz Usta:

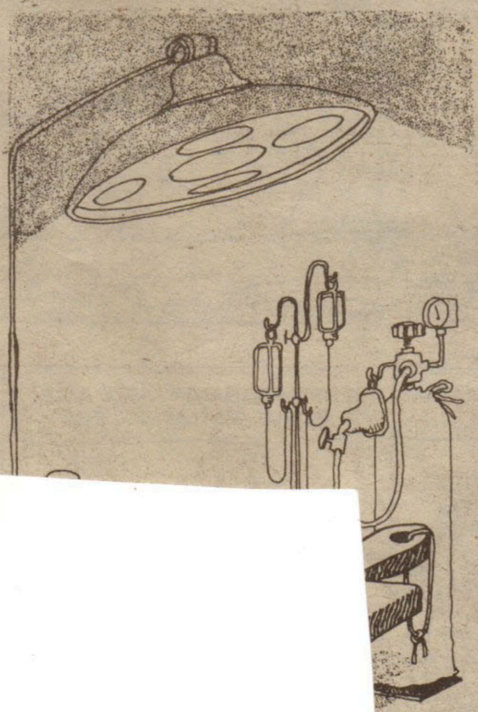

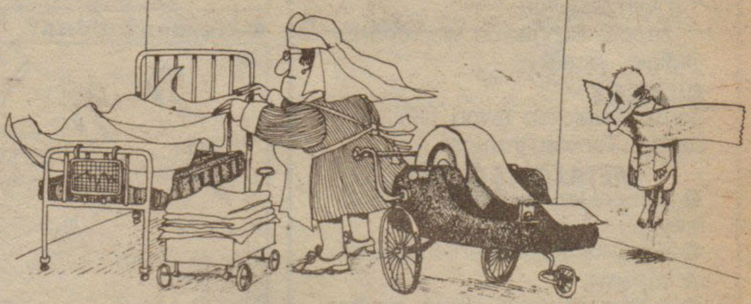

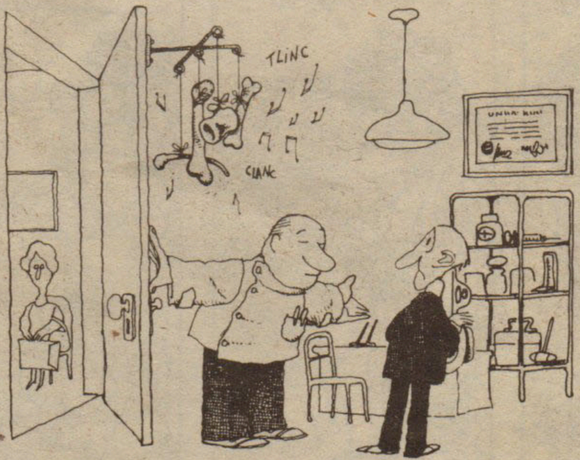

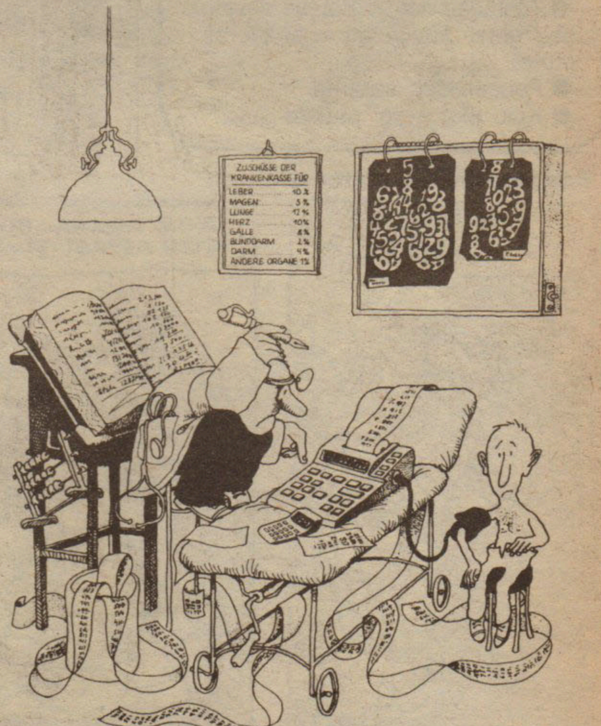

Aksamsefasi

O ALET

NURİ KURTCEBE

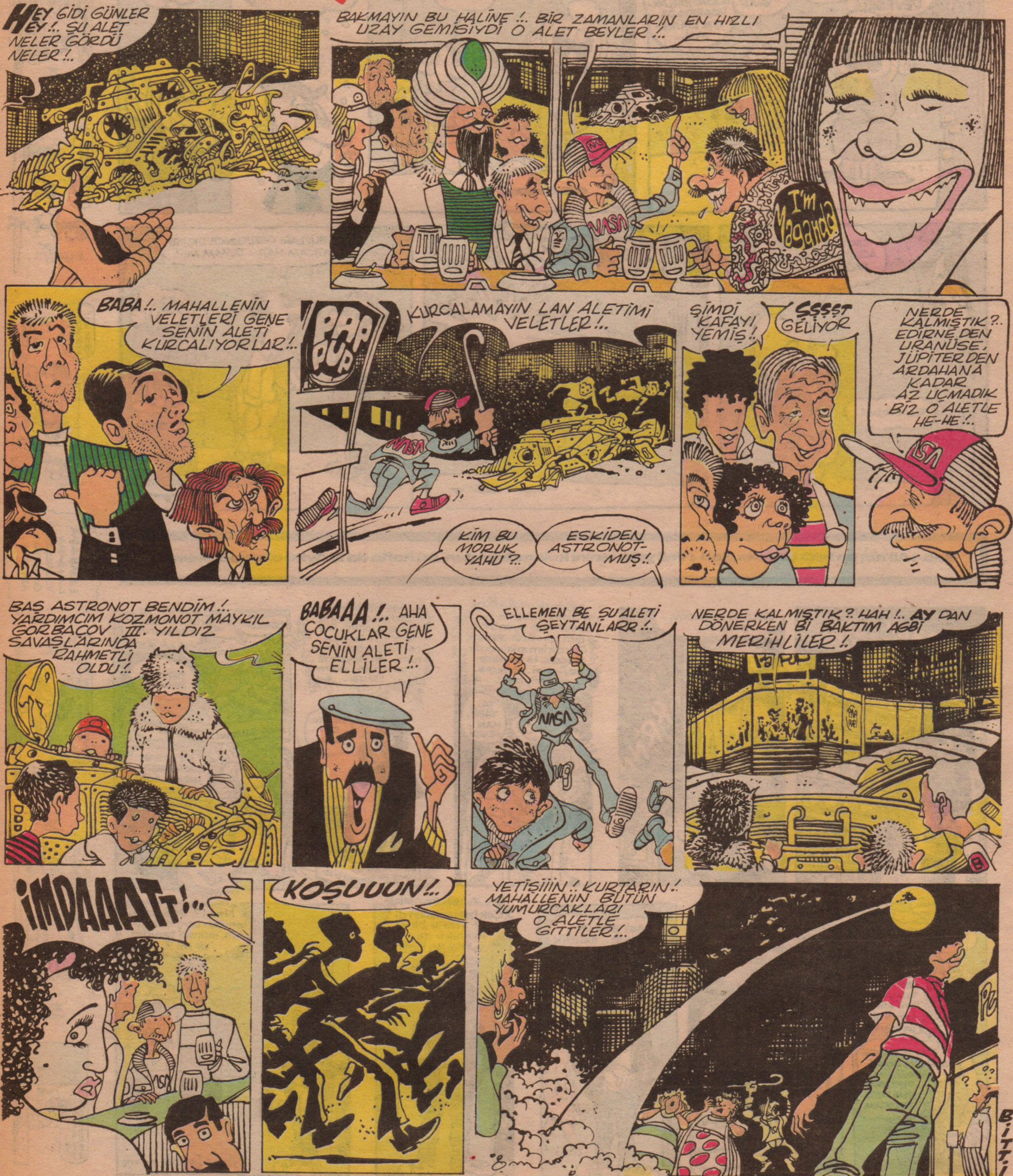

Akşamsefası
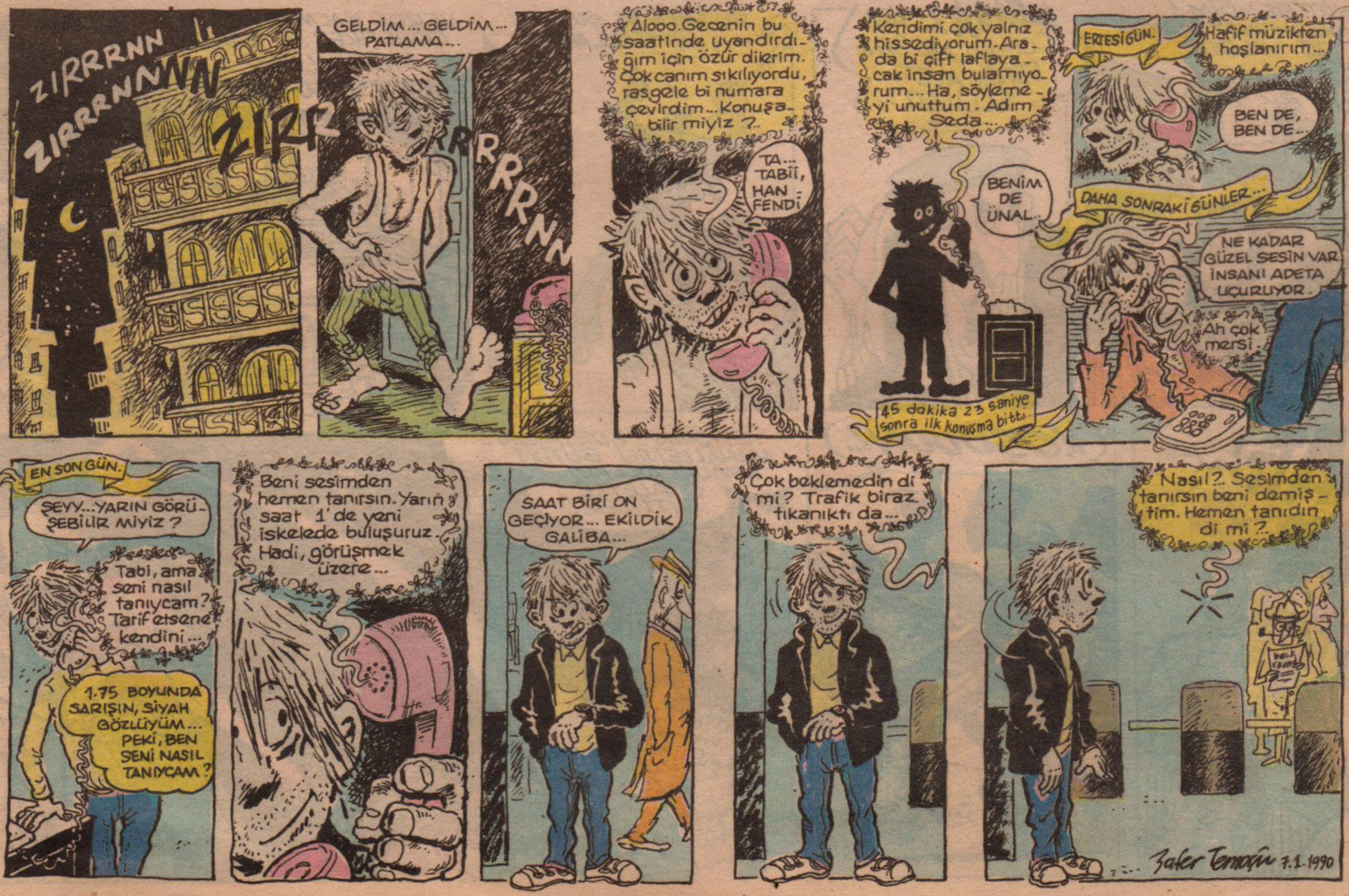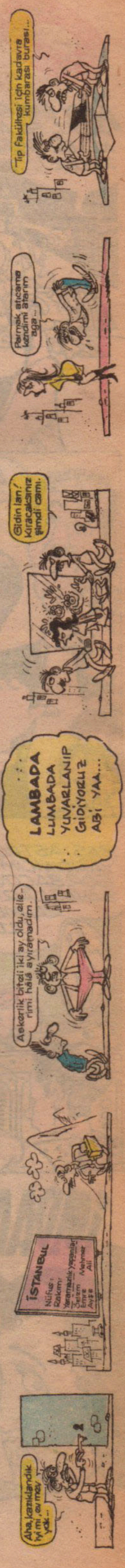
Bab-ı Ali'nin en hızlı çaycısı Bab-ı Veli yıllık iznini kullandığından, bu hafta da bi öykü okuyacaksınız...